

המפקד הצבאי לאזור רצועת עזה - המינהל האזרחי

בבית המשפט העליון בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק

[10.2.86, 26.1.86]

לפני הנשיא **מ' שמגר**, המשנה לנשיא **מ' בן-פורת** והשופט **מ' אלון**

העתירה נסבה על החלטתו של המשיב שלא להתיר לאשת העותר, שהיא תושבת מצרים, לבקר את העותר בחבל עזה. בעבר הגיש העותר בקשה לאיחוד משפחות ולמתן היתר של קבע לאשתו לשהות בחבל עזה. הבקשה לאיחוד משפחות טרם נדונה. לטענת המשיב, אין מתירים ביקור באזור חבל עזה למי שלגביו הוגשה במקביל גם בקשה לאיחוד משפחות, מחשש שביקור בתקופת הדיון עלול ליצור עובדות מוגמרות, המכבידות על הדיון בבקשה לאיחוד המשפחות.

בית המשפט הגבוה לצדק פסק:

- א. (1) כאשר כלל הנקוט בידי המשיב מתגלה כלוקה בחוסר סבירות מהותי, יש בכך כדי להצדיק בדיקתו של הנושא וייתכן אף בטולו של הכלל.
- (2) בקשה להתרת שינוי מקום מושב קבע היא בגדר הנושאים הנדונים בקפידה ברוב ארצות העולם, ומבחינה זו אין כל היגיון בכך, שדווקא באזור הנתון לממשל צבאי ינהגו בנושא זה בדרך שונה.
- (3) בניסיונות דנן, אין לפסול את הכלל; אכן קיימת אפשרות, תיאורטית לפחות, כי הענקת אשרת ביקור בשלב זה תכביד על ההכרעה החופשית של הרשויות, הדנות בבקשות לאיחוד משפחות.

עתירה למתן צו-על-תנאי. העתירה נדחתה.

פ' לנגר - בשם העותר;

ר' יאראק, מנהל מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה - בשם המשיב.

פסק-דין

הנשיא מ' שמגר: עתירה זו עניינה בקשה לאשרת ביקור ובקשה לאיחוד משפחות.

העותר הוא תושב העיר עזה, שנישא באוקטובר 1984 לתושבת מצרים. הוא הגיש בקשה לאיחוד משפחות, היינו בקשה להעניק לאשתו היתר להיכנס לאזור ולהעתיק מקום מגוריה לתוכו, אך בקשה זו נדחתה בעבר. לאחרונה הגיש בקשה חדשה, וזו תידון בימים הקרובים, לא ידוע עתה, מה תהיה החלטה, וממילא אין מקום, כי ננקוט עמדה בשאלה זו.

העותר הגיש במקביל בקשות ביקור עבור אשתו. לפני חודשים מספר ביקרה אשתו באזור, אך מאחר שלא היה לה היתר לשיבת קבע, נאלצה לצאת מן האזור לאחר

= 310 =

חודשים מספר. בינתיים נכנסה להיריון, וכאשר הוגשה לפני חודשים מספר בקשה חדשה לביקור, הייתה כבר בחודשי הריונה המתקדמים. כפי שנמסר לנו היום, נולדה בינתיים בת לעותר ולבת-זוגו.

השלטונות סירבו להעניק אשרת ביקור חדשה, כי - על-פי הנהלים אשר אותם קבעו לעצמם לפני מספר חודשים - אין מתירים ביקור באזור למי שלגביו הוגשה במקביל גם בקשה לאיחוד משפחות, וזאת עד למתן החלטה בבקשה לאיחוד משפחות. כפי שלמדנו מן התשובה של המדינה, חוששים השלטונות, כי ביקור, בייחוד בתקופת היריון, יהיה בו כדי ליצור עובדות מוגמרות, שבעזרתן יבקש העותר לעקוף ולאכוף את הבקשה לאיחוד משפחות.

השאלה אשר הוצגה לפנינו היא איפוא, אם יש לגלות פסול, היורד לשרשו של עניין, בנוהל המתואר, אשר לפיו פועלות רשויות הממשל הצבאי בחבל עזה. אם נגלה, כי הכלל הנקוט בידיהן לוקה בחוסר סבירות מהותי, יש בכך כדי להצדיק בדיקתו של הנושא וייתכן אף בטולו של הכלל. למותר להוסיף, כי אנו נמצאים בשלב שלפני הוצאת צו, כך שהצגת הנושא היא רק בגדר פירוט של הנתונים הלאוריים שנפרשו לפנינו.

לא מצאנו מקום לפסילתו של הכלל. הבקשה לאיחוד משפחות תידון בקרוב, ואכן קיימת אפשרות, תיאורטית לפחות, כי הענקת אשרת ביקור בשלב זה תכביד על ההכרעה החופשית של הרשויות, הדנות בבקשות לאיחוד משפחות.

בקשה להתרת שינוי מקום מושב קבע היא בגדר הנושאים הנדונים בקפידה ברוב ארצות העולם, ומבחינה זו אין כל היגיון בכך, שדווקא באזור הנתון לממשל צבאי ינהגו בנושא זה בדרך שונה.

אשר-על-כן החלטנו לדחות את העתירה.

העותר יישא בהוצאותיו של המשיב בלוויית הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל בסכום של 250 שקלים חדשים.

המשנה לנשיא מ' בן-פורת: אני מסכימה.

השופט מ' אלון: אני מסכים.

הוחלט כאמור בפסק-דינו של הנשיא.

ניתנה היום, א' באדר א' תשמ"ו (10.2.86).